

Zamyslenia na týždeň po 23. nedeli po Svätej Trojici

Pondelok 5. novembra 2018

400. výročie úmrtia E. Lániho

Piesne: ES č. 500, 515

Text: Mt 16, 21 – 27

„21Odvtedy začal Ježiš Kristus svojim učeníkom poukazovať, že musí ísť do Jeruzalema a že musí mnoho trpieť od starších a veľkňazov i zákonníkov a že musí byť zabitý a v tretí deň vstať z mŕtvych. 22Tu Ho vzal Peter a začal Ho odhovárať: Nech Ti je Boh milostivý, Pane! To sa Ti nesmie stať! 23On sa však obrátil a riekol Petrovi: Chod' za mňa, satan, na pohoršenie si mi, pretože nemyslíš na veci Božie, ale na ľudské. 24Vtedy riekol Ježiš učeníkom: Ak niekto chce prísť za mnou, nech zaprie seba samého, vezme svoj kríž na seba a nasleduje ma! 25Lebo kto by si chcel zachrániť život, stratí ho; ale kto by stratil život pre mňa, nájde ho. 26Ved' čo osoží človeku, ak získa hoci celý svet, ale utrpí škodu na duši? Alebo čo človek dá ako protihodnotu na vykúpenie svojej duše? 27Syn človeka zaiste príde v sláve svojho Otca so svojimi anjelmi, a vtedy odplatí každému podľa jeho skutkov.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Dnes si pripomíname 400. výročie smrti Eliáša Lániho, jedného z troch prvých biskupov, zvolených na pamätnej Žilinskej synode v r. 1610. Bola to významná osobnosť ev. cirkvi. Láni viedol zápas o ideové zjednotenie ev. cirkvi. Písal náboženské polemické spisy, kázne, básne i duchovné piesne. Z Tranovského kancionála boli dve piesne preložené do nášho súčasného Ev. spevníka: Keď mi je srdce smutné a Aj keď ma Pán Boh zavše tresce. Sú svedectvom o tom, že aj významný Boží služobník, ktorý zasvätil život Pánu Bohu, sa musí vo svojom živote vyrovnávať s náboženskými i spoločenskými nepokojmi, s podlomeným zdravím (Láni zomrel 48-ročný), a tak viesť svoj osobný duchovný zápas o zachovanie svojej viery. Spomienka na neho môže byť pre nás aj výzvou, aby sme, frustrovaní okolnosťami, neprepadli pochybnostiam a nezanevreli na Pána Boha. Je mnoho vecí, ktoré nás často rozrušia a nič sa nám nedarí. Nič nám nevychádza. Niektorí sa na nás neprávom hnevajú a sme z toho zúfalí. Snažili sme sa konať čo najlepšie a aj tak to všetko dopadlo zle. Je ťažké prežívať takéto skeptické chvíle. Žiada sa nám vtedy sťažovať a pýtať sa v duchu, prečo nás Pán Boh tak trestá, keď sme si to nezaslúžili, keď veríme, keď chodíme do kostola, mali by sme byť Bohom požehnaní a malo by sa nám dariť lepšie. Spasiteľ vie o našom skreslenom pohľade na život a smrť a vidí ďalej, než vidíme my svojím telesným zrakom. Preto nás

vyzýva, aby sme brali svoj kríž na seba a nasledovali Ho. On vie, že všetky ťažkosti, problémy, utrpenie a smrť majú svoj zmysel, aj keď to nevieme celkom dobre pochopiť. Práve On, Ježiš Kristus, im dal ten zmysel. Keby On nebol trpel, zomrel a vstal z mŕtvych, celá naša námaha by bola márna. Prijímajme každodenný kríž odovzdaní do vôle Božej, aj keď sa to nedá vždy s radosťou. Radosť však zaručene raz príde, nie hocijaká, ale nikdy sa nekončiaca, večná. Amen.

Modlitba:

Pane Ježiši Kriste! V pevnej dôvere nebeskému Otcovi si prechádzal cez pokúšanie, nepochopenie, zradu, utrpenie, kríž a smrť až po radostné vzkriesenie a nebeské oslávenie. Vo svojej láske si neváhal niesť kríž pre naše spasenie. Pomáhaj aj nám k pevnej dôvere v Teba a Tvoje vedenie prenášať všetky ťažkosti života spojené s vyznávaním. Pomáhaj nám viac pamätať na veci Božie, aby sme raz mohli dosiahnuť večné oslávenie. Amen.

Mgr. Jozef Havrila st., námestný farár v CZ ECAV Žilina